

загальну культуру поведінки людини. Система виховної роботи спирається на національну ідею і водночас орієнтується на полікультурне виховання, яке лежить в основі сучасної концепції глобальної освіти.

Література:

1. Гончаренко С.У. Методика як наука / С.У. Гончаренко // Неперервна професійна освіта: теорія і практика. - 2001. - Вип. 1. - с 86-95.
2. Мельничук Д. Вища аграрна освіта: нові підходи / Д. Мельничук // Аграрна наука і освіта. – 2004. – Том 5. – № 3–4. – С. 5–19.
3. Галузяк В.М. Педагогіка: Навчальний посібник / В.М. Галузяк, М.І. Сметанський, В.І. Шахов. – Вінниця, 2001. – 200 с.

Олена Пінтійська
(Ізмаїл, Україна)

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА ГОТОВНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ІНФОРМАТИКИ

Суспільству, як світовому, так і українському, потрібні висококваліфіковані, конкурентоспроможні фахівці, яким притаманна компетентність, прагматична завзятість, здібність до ризику та прийняття незалежних вирішень, тобто особи, підготовлені до роботи як професійно, так і індивідуально-особистісно. Для успішної діяльності фахівця будь-якої сфери цінуються такі якості, як: пошукова активність, соціальна відповідальність, організованість, практична спрямованість, вольова наполегливість. [1]. Питання готовності до професійної діяльності фахівця є важливою психолого-педагогічною проблемою, що потребує детального теоретичного аналізу та практичного дослідження.

Якість і ефективність педагогічної діяльності залежать від багатьох факторів, одним з яких є професійна готовність педагога, яка розглядається як первинне, обов'язкова умова і передумова успішного виконання будь-якого виду діяльності.

Поняття готовності розглядається з різних точок зору. Під готовністю розуміється певний рівень розвитку особистості, тимчасовий ситуативний стан, відношення, механізм регуляції діяльності, особливий тривалий або короткотривалий психічний стан, концентрація сил особистості, спрямованих на здійснення певних дій. Готовність може бути інтерпретована на рівні ціннісних орієнтаціях, це і якість, і стан, і динамічний процес.

З нашої точки зору, особливої уваги вимагає урахування сучасних тенденцій у системі освіти, здатних забезпечувати вільний доступ до навчальних матеріалів у будь-який час та будь-якому місці, регулярний моніторинг успіхів школярів [2].

Пріоритетність розвитку інформаційно-комунікаційної складової сучасної загальної освіти підтверджено реалізацією таких національних проектів як проект з подолання освітньої нерівності «Відкритий світ».

Сучасний освітній процес, як нова парадигма розглядає пріоритетну орієнтацію на зацікавлення індивіда, достеменні нинішнім тенденціям громадського росту. Оновлена науково-педагогічна методологічна парадигма спрямована на реалізацію активних форм взаємодії вчителя і учнів, педагогіку співробітництва, розвиток критичного мислення як учнів, так і прийдешніх педагогів [4].

Наявність концептуально відмінних поглядів щодо досліджування напрямку інформатики, забезпеченість шкіл не рівними можливостями у використанні комп'ютерних засобів, це приводить Нажаль, виникають проблем, пов'язані, по-перше, з задумом наповнення шкільного курсу інформатики, а по-друге, з конструкцією систем консеквентної підготовки фахівців з інформатики [5, с. 95-98]. Сьогодні методична система підготовки вчителя інформатики до виконання професійних обов'язків перебуває на рівні

Підготовка висококваліфікованого фахівця в області інформатики у закладах вищої освіти, на думку науковців, повинна відбуватися на рівні, який би забезпечував його здатність до реалізації на практиці вищезазначених завдань. Якісна професійна підготовка вчителів інформатики повинна забезпечуватися сформованими психолого-педагогічними умовами, що допомагають докладному розвитку майбутнього вчителя, удосконаленню його професійної майстерності.

Американський науковець М. Ноулз, вбачав одним із головних завдань у сфері вищої професійної освіти, у виробленні компетентних фахівців, які могли б застосовувати власні знання у змінних умовах.

Інформатика на практиці довела ефективність та доцільність використання нових форм і методів навчання (метод навчальних проектів тощо), спрямованих на реалізацію особистісно-зорієнтованого підходу до освітнього процесу, демократизації та гуманізації освіти. [3]

Тому зростають вимоги до власних і професійно-значущих якостей фахівця, що відображають фахову компетентність, забезпечують конкурентоспроможність на ринку праці, допомагають у фаховій самоосвіті та зростанню кар'єрній сходинці.

Р.В. Моцик розглядає формування готовності майбутніх учителів початкових класів використовувати персональний комп'ютер як засіб навчальної діяльності, Л. М. Прудка здійснила обґрунтування формування інтегративної готовності майбутніх соціальних працівників до професійної діяльності.

Професійна готовність – складне психологічне, особистісне утворення, активний діяльнісний стан особистості, певна складна її якість, що включає систему інтегрованих властивостей. Відповідно, такою готовністю регулюється професійна діяльність фахівця, забезпечується ефективність. (В. Ю. Стрельников)

Аналізуючи представлені вище роботи, вважаємо, що професійна готовність визначається як закономірний цілеспрямований результат визначеної спеціальної професійної підготовки спеціалістів. Відповідно, такою готовністю регулюється професійна діяльність спеціаліста, забезпечується її ефективність.

В. Сластьоніна у своїх наукових пошуках виділяє науково-теоретичну, практичну, психологічну, психофізіологічну та фізичну готовність [7], О. Усатої (особистісна, наукова та теоретична, практична готовність) можна виділити основні психолого-педагогічні проблеми готовності вчителя інформатики до фахового функціонування.

1. Проблема психологічної готовності – це направленості на діяльність вчителя, фронтальна психологічна стабільність, доброзичливе ставлення до усіх учасників освітнього процесу; фізико-математичного змісту у викладання інформатики без зниження продуктивності праці.

2. Питання науково-теоретичної готовності – це наявність відповідного навантаження психолого-педагогічних, суспільно-політичних та методичних знань, організація дослідницької, проектної діяльності учнів; знання інноваційних технологій, підходів та способів навчання

3. Проблема практичної готовності – це наявність сформованих на відповідному рівні професійних компетентностей ефективної діяльності педагога з інформатики; вміння узагальнювати світовий та особистий досвід впровадження інноваційних методик викладання та навчання; здатність використовувати та підшукувати визначені методи та засоби навчання; вправно й популярно анонсувати знання, підбір необхідного теоретичного та практичного матеріалу.

4. Проблема готовності до використання та підтримки навчально-методичного та матеріально-технічного забезпечення кабінету інформатики – здійснювати аналіз функцій кабінету інформатики, його завантаженості; слідкувати, щоб оформлення кабінету інформатики відповідало його призначенню; підтримувати забезпеченість дидактичними і роздавальними матеріалами в достатньому рівні; завантажувати та використовувати оновлене ліцензійне програмне забезпечення. [2]

На сучасному етапі розвитку інформаційне суспільство вносить свої зміни в усі сфери підготовки компетентності майбутніх педагогів у галузі інформатики. Одна із головних проблем постала перед вищою освітою – підготовка кваліфікованого випускника до професійної діяльності в інформаційному суспільстві. Для вирішення цього питання необхідно сформувати компетентності здобувачів вищої освіти у сфері інформатики, нинішньої інформаційної технологій і комп'ютерного «заліза».

Нові інформаційні технології відкривають студентам доступ до нетрадиційних джерел знань, підвищують ефективність до самостійної роботи та дають нові можливості для закріплення фахових знань. Компетентність викладача визначає суспільно визначений перелік знань, умінь, навичок, завдяки яким викладач може здійснювати складні поліфункціональні, надпредметні види діяльності.

Актуальною залишається проблема дослідження завдань та перспектив розвитку системи вищої освіти, а також вивчення можливостей та обмежень застосування в ній когнітивних технологій

Бурхливий розвиток нейронаук, когнітивної психології та інших дисциплін, що належать до сфери когнітивістики, суттєво збагатили педагогіку та освітню сферу в цілому відомостями про те, яким чином людина отримує нові знання.

Література:

1. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.kharkivosvita.net.ua/files/Rozv_osviti.pdf.
2. Черних В. В. Методика навчання майбутніх учителів інформатики знання-орієнтованих інформаційних систем: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.02 "Теорія та методика навчання (інформатика)" / Черних Володимир Володимирович – Київ, 2018.
3. Федорчук А. Структурна модель підготовки майбутнього вчителя інформатики до роботи в класах фізико-математичного профілю / Анна Федорчук. // Випуск 7. – 2015. – №1. – С. 95–98.
4. Івлієва О. М. Критеріально-орієнтоване тестування в системі формування професійної готовності вчителя початкових класів: дис. канд. пед. наук: 13.00.04 / Івлієва Ольга Михайлівна – Ізмаїл, 2001. – 233 с.
5. Борисенко Д. В. Нові шляхи розвитку вузівського навчання: інформаційно-комунікаційний аспект. Вісник вінницького політехнічного інституту. Вінниця: ВНТУ, 2014. №5 (116). С.161-167.
6. Шовкун В. В. Формування професійної компетентності майбутніх учителів інформатики у квазіпрофесійній діяльності: дис. канд. пед. наук: 13.00.04 / Шовкун Віталій Віталійович – Херсон, 2016. – 247 с.
7. Борисенко Д. В. Використання інтерактивних інформаційно-комунікативних технологій для стимулювання самостійної діяльності інженера-педагога. Наукові праці вищого навчального закладу «Донецький національний технічний університет». Серія: «Педагогіка, психологія і соціологія». Донецьк: ДВНЗ «Донецький національний технічний університет», 2014. №1 (15). Частина 2. С. 19-22.